

sendt ned at forhandle med den tyske Regering angaaende Fiskeriet, maa jeg dertil sige, at han gør mig for megen Ære, jeg tror den højtærede Landbrugsminister, eller Fiskeridirektøren er langt bedre skikkede dertil, men een Ting ved jeg: at det ærede Medlem i alt Fald ikke er skikket dertil, thi de diplomatiske Sendelser, i hvilke han tidligere har været i Tyskland, har ganske diskvalificeret ham til at komme der igen. Naar det ærede Medlem dernæst siger, at Fiskerne selv burde søge om de Forbedringer, jeg havde ønsket, saa er dertil at bemærke, at jeg vistnok ikke har nævnt en eneste Forbedring, som ikke Fiskerne netop har søgt om tidligere. Det er udtrykkelig Fiskernes egne Krav, jeg har baaret frem her. Ogsaa i saa Hensende kunde det ærede Medlem have faaet at vide, hvorledes Sagen ligger, hvis han havde undersøgt den tilstrækkelig grundigt.

Maa jeg dernæst takke den højtærede Minister for den Velvillie, med hvilken han har omtalt denne Sag og de af mig rejste Krav. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at det direkte Referat fra Fiskeridirektøren til Landbrugsministeren ikke just kan gøre Underværker, men i een Henseende vil det bedre Situationen, idet det vil give Fiskerierhvervet større Tillid til Centraladministrationen, og det er dog Mening, at Befolkningen skal have den fornødne Tillid til Centraladministrationen. Det er selvfølgelig rigtigt, hvad den højtærede Minister siger, at Husmandsbrug er varigere end Fiskefartøjer, men jeg tror dog, at man uden nævneværdig Risiko kunde yde baade større Laan og noget længere Afdragsfrist. Imidlertid glæder det mig, at Ministeren vil tage det Spørgsmaal under Overvejelse. Senere, naar Fiskerierhvervet er kommet i en bedre Gænge, vil vi forhaabentlig kunne opnaa en Udvidelse af Loven. Det glæder mig meget, at den højtærede Minister har under Overvejelse at indlede Forhandlinger med Tyskland ogsaa om Fiskerierhvervets Stilling og om bedre Afsætningsforhold for Fisken i Tyskland. Det vil sikkert ogsaa glæde Fiskerbefolkningen ude i Landet, at den højtærede Minister har udtalt sig saa uforbeholdent om den Sag i Dag. Jeg skal derfor i det hele takke den højtærede Minister for den velvillige Stilling, han har indtaget, og idet jeg haaber, at vi i en ikke fjern Fremtid maa opnaa Forbedringer paa dette Omraade, skal jeg frafalde Kravet om Udvalgs Nedsættelse og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse hurtigst muligt.

H. O. Hansen: Jeg havde troet, at det konservative Folkepartis Ordfører vilde have udtalt sig om det Spørgsmaal, som blev rejst sidst af min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Boa. Men i Stedet for skyder det konservative Folkeparti en ny Mand, der ikke sad her i Tinget paa det Tidspunkt, frem for at forsvare Partiet. Forholdet var det, at der i Sommer til Lovforslaget var knyttet en Bevilling til Indkøb af Fiskeriredskaber. Overfor denne Del af Lovforslaget blev der af det konservative Partis Ordfører, som den Gang var Hr. Johan Knudsen, saavel som af vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Boa, udtalt Betæneligheder. Men til Trods herfor har det konservative Folkeparti under Valgkampen ført en Valgagitation med Løbesedler af den Art, der her er Tale om. Jeg kalder det for et udsøgt Forræderi overfor Vælgerne, at et Parti her ved sin Ordfører anbefaler et Forslag, om end med nogle Betæneligheder, der ogsaa gøres gældende af vort Partis Ordfører, og at man saa udsender Løbesedler af en saadan Art, at Befolkningen maa tro, at Partiet havde en anden Stilling. I Dag gøres filmen fuldkommen, i Dag staar det ærede Medlem Hr. Vesterager her og siger, idet han støtter dette Lovforslag, at vi efterkom i Sommer Fiskernes Ønsker. Ja, det gjorde Partiet, det efterkom Fiskernes Ønske i Sommer, ogsaa med Hensyn til det, som Partiets Ordfører udtalte Betæneligheder overfor, men man gik ud i Valgagitationen og angreb et andet Parti, der ogsaa havde efterkommet disse Ønsker. Dette er den politiske Sømmelighed fra dette Partis Side.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Jeg har ikke Spor af Answer for de Løbesedler, der er udsendte i København. Jeg havde jo ganske vist den Ære ved sidste Folketingsvalg at have en Repræsentant for Erhvervspartiet til Modkandidat, men jeg havde aldrig den Fornøjelse at se den ærede Kandidat, vi traf aldrig sammen, saa vi kom for saa vidt godt ud af det med hinanden. Jeg troede derfor, det havde været muligt at føre dette lille Lovforslag igennem uden at optage en Stordebat om Forholdet mellem det konservative Folkeparti og Erhvervspartiet, men nu rykker først det ærede Medlem Hr. Boa frem, og da han rimeligvis ikke har kunnet gøre det grundigt nok og ikke har